

RABA SLOVENSKEGA JEZIKA V GOSTINSTVU IN TURIZMU

Rabo slovenskega jezika v razmerju podjetij do potrošnikov urejata [Zakon o varstvu potrošnikov](#) in [Zakon o javni rabi slovenščine](#).

Zakon o varstvu potrošnikov v prvem odstavku 2. člena določa, da mora podjetje s potrošniki poslovati v slovenskem jeziku, na območjih, kjer avtohtono živita italijanska ali madžarska narodna skupnost pa tudi v jeziku narodne skupnosti. Pri tem mora v pisnih sporočilih uporabljati celotno ime svoje firme in sedež. Pri označevanju izdelkov mora potrošniku v slovenskem jeziku posredovati potrebne informacije glede značilnosti, prodajnih pogojev, uporabe in namembnosti izdelka. Pri tem lahko uporablja tudi splošno razumljive simbole in slike.

V drugem odstavku 12. člena je določeno tudi, da morajo biti oglaševalska sporočila v slovenskem jeziku, na območjih kjer avtohtono živita italijanska ali madžarska narodna skupnost pa so lahko v jeziku narodne skupnosti. Posamezne besede ali krajše besedne zveze v tujem jeziku, ki so zaradi običajne uporabe razumljive večini potrošnikov, se lahko uporabljajo, če predstavljajo sestavni del celostne podobe.

Podobno je opredeljeno tudi v **Zakonu o javni rabi slovenščine**. 23. členu določa, da je javno oglaševanje izdelkov in storitev, predstavitev dejavnosti ter druge oblike obveščanja javnosti, skladno s področnim zakonom, v slovenščini oziroma v potrošniku na območju Republike Slovenije zlahka razumljivem jeziku. Kadarkoli se slovenščina pojavlja skupaj s tujim jezikom, ker gre za oglaševanje, predstavitev dejavnosti ter druge oblike obveščanja, ki je namenjeno tudi tujcem, različica v slovenščini ne sme biti manj poudarjena. Spletno predstavljane in oglaševanje slovenskih pravnih oseb in fizičnih oseb z registrirano dejavnostjo mora biti v slovenščini, dodatno pa lahko tudi v tujih jezikih. V novinarskih, oglaševalskih in poslovnih besedilih, ki omenjajo kraje in druge zemljepisne danosti z območij sosednjih držav, kjer avtohtono prebiva slovenska narodna manjšina, je obvezna slovenska ali dvojezična raba krajevnih in drugih zemljepisnih lastnih imen.

Imena obratov, lokalov in drugih poslovnih prostorov, ki so poimenovani drugače kot z registriranim imenom ali firmo pravne osebe zasebnega prava oziroma z imenom in priimkom fizične osebe, so poimenovani v slovenščini. Lahko pa se uporabljajo tudi besede v tujem jeziku, če pomenijo mednarodno uporabljen izraz za posamezno vrsto poslovnega prostora, če vsebujejo tujo blagovno ali storitveno znamko ali če gre za krajše besedne zveze, ki so zaradi običajne rabe razumljive večini potrošnikov, če predstavljajo sestavni del celostne podobe. O tem govori 18. člen Zakona o javni rabi slovenščine.

Turizem smo ljudje, ki smo del neke kulture in tudi jezik je del te kulture. Poslovni subjekti lahko uporabljajo tuje izraze in se na ta način približajo turistu, seveda pa je potrebno za ohranjanje slovenskega jezika poskrbeti tudi tako, da so vsi napisi v prvi vrsti v slovenskem jeziku. Tudi po mnenju tržnega inšpektorata pa je tudi na tem področju potrebna strpnost.

Datum: 2.6.2020

Pripravila:

Breda Koncilja, Območna obrtno-podjetniška zbornica Novo mesto

SPOT Svetovanje JV Slovenija

Naložbo financirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj.